

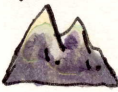

UMĚNÍ POSLOUCHAT:

„ALE TAKHLE VŮBEC NEOCENÍŠ KRÁSU
 ANI ... CELE PŘÍRODY!“ DIVILA SE
„JÁ ZA TO NEMŮŽU“, BRĀNIL SE . „PROSTĚ
NEUMĚM“ ! „HMM“, ZAMYSLEL SE . „MYSLÍM,
ŽE VÍM, JAK NA TO...“ POSADILI NA
UPROSTŘED MYTINY, A ZAVĀZALI MU
 ČERVENÝM . „A TEDĚ NASTRAŽ !“
PORUČIL . CHVÍLI NESLYŠEL NIC...
ALE PAK...OPRAVDU! SE MU OTEVŘELY,
A USLYŠEL JAK DO , JAK
V , JAK PROBĚHLA ... DO KONCE ,
KTERÝ V NEDA LEKĚM ... PAK ALE
STRNUL! NĚKDE NABLÍZKU ZARŤVÁNÍ !!!
, STRHNUL SI Z , ALE VIDĚL
JEN S , JAK SE ! „TO UŽ
SI SI TAK VYCVIČIL, ŽE JSI DOSLECHNUL
AŽ DO INDIE,“ MRKNULI NA SEBE S ...